

Redaktören rekommenderar

Du har fortfarande några dagar på dig att se den tyska tv-serien *Weissensee*. Den finns på SVT-Play till 15 september. *Weissensee* är en *Romeo och Julia* som utspelar sig i Östberlin i början av 1980-talet. Stasi-chefens son och dissident-sångarens dotter blir kära. Snygg och välspelat, fina gamla bilar, fantastisk kontorsinredning samt en jämförelsevis nyanserad bild av DDR.

Rectify handlar om Daniel Holden som suttit i fängelse i 19 år och i väntan på avrättning. Han är dömd för att ha mördat och våldtagit sin då 16-åriga flickvän. Men ett DNA-test visar att fallet inte är så självklart och Holden släpps ur fängelset i väntan på ny utredning. Han återvänder till den lilla hemstaden Paulie i Georgia som fortfarande är splittrad och traumatiserad av mordet. Holdens syster har alltid trott att brodern är oskyldig och har kämpat oavbrutet för att få honom friad medan andra är lika övertygade om att han är gärningsman. Aden Young som spelar huvudrollen agerar precis lika vilset och alienerat som jag föreställer min att någon som suttit isolerad i 19 år skulle vara.

Det fina med *Rectify* är att ingenting är självklart. Det går inte ens att lita på vem som är god och vem som är ond. Är Daniel Holden skyldig? Var hans erkännande framtvingat? Han har gjort det tillsammans med någon annan? Är det någon eller några helt andra? Helt klart är att såren aldrig läkts och att en rad personer vet saker de inte berättat.

Low Winter Sun bygger på en brittisk förlaga och utspelar sig i ett Detroit i totalt förfall. Ett antal mer eller mindre korrupta poliser blir indragna i en riktigt trasslig härva när en av dem mördas av de två andra. *Low Winter Sun* bygger på en brittisk miniserie. Den amerikanske producenten tyckte så mycket om originalet att huvudrollsinnehavaren Mark Strong fick spela huvudrollen även i den nya versionen. Inget mästerverk, men helt okej underhållning om en gillar att kolla på smutsiga städer och smutsiga snutar. En bonus är att James "Ziggy Sobotka" Ransone spelar skurk på uppgång.

Korruption. Förfall. Svek. *Low Winter Sun*.

Dubstepproducenterna Jack Sparrow och Dom "Ruckspin" Howard kallar sig Author när de gör musik tillsammans. De har nyligen släppt albumet *Forward Forever*, ett av årets bästa i genren. Reggaepoeten Rider Shafique som medverkar på två spår är vår tids Linton Kwesi Johnson. Ingen liten kostym att fylla, men tro mig, han gör det bra.

Leif GW Persson är på gång med boken *Den sanna historien om Pinocchio*s näsa, där den vidrigaste polisen i svensk deckarhistoria, kriminalkommissarie Evert Bäckström vid Västerortspolisen, sköter utredningen. Jag poppar popcorn.

Tills sist skulle jag vilja rekommendera en korrekt användning av ordet "klasshat". Det är alltså inte när en skola för överklassens barn stängs ner på grund av systematisk pennalism. Det är Fas 3, utförsäkringar, låga löner, sämre skolor för fattiga, sämre villkor för anställda och en rad andra fenomen som skulle kunna fylla resten av tidningen.

FREDRIK EDIN

Aino Trosell är aktuell med romanen *En egen strand*.

Från utbrändhet mot paradiset

[BOK] En egen strand

Författare: Aino Trosell
Norstedts

VAD HÄNDER MED människan när hon tar slut? När hon är helt dränerad på mod, kraft och lust? När själva livsgnistarna vacklar? Vad sägs om att packa väskorna och flytta till en öde ö i söderhavet?

Systrarna Hanna och Judit gjorde det. För att inte gå under av utbrändhet och brustna förhoppningar så begav de sig iväg. Mot paradiset.

Att rymma. Fly från det som tynger, det som gör ont och fjättrar fast oss. Från det inrutade förutbestämda som stavas vardag. Denna glittrande tanke som alla människor någon gång klär sig i. Man lånar en dröm en stund. Hänger tillbaka den, och står ut lite till. Men så gör inte Judit och Hanna. De låter drömmen slå ut i full blom.

Storasyster, strukturerade, kloka Judit har plötsligt allt klart för sig. Hon ska rädda sig själv och hon ska rädda sin lillasyster undan allt som smärta. Undan undergången. Hon har en färdplan. Hon har lokaliserat ön i paradiset. Ön som är helt obodd och saknar alla farliga djur. Ön som är det vackraste man kan tänka sig. Ön som bara har bara en nackdel. Det finns inte något sötvatten.

Det avskräcker inte systrarna. De har ju en kanot som kan ta dem till närmsta större ö på bara ett par timmar. Dit kan de paddla med jämna mellanrum för att proviantera. Här ska de få vara ifred. Ta hand om sig själva och varandra. Låka alla sår. Ge tillbaka livsandarna sina styrkor. Börja om på nytt. Fly från flykten.

DRÖMMAR HAR IBLAND ett högt pris. Det blir kvinnorna snart varse om. Saker kommer upp till ytan. De upptäcker varandra på ett nytt sätt. Inte bara angenäma överraskningar. Man kan inte fly från allt. Kanske borde drömmarna stannat kvar där de föddes. För plötsligt finns ingen återvändo. Gamla gärningar putsas av och synas på nytt. Maktbalansen böljar liksom vågorna på vattnet. De två systrarna har gamla oförrätter att tala om. Nästan bortglömd ilska får ny luft genom Söderhavsvindarna. Och förståelse går mot främlingskap. Det blir uppenbart att de har sökt efter olika saker.

Så får kvinnorna plötsligt besök av en okänd man på ön.

Hanna blir glad. Han verkar vänlig, kommer med frukt och ett kylskåp. Han kan hjälpa dem till ett lite bekvämare liv bland palmerna. Men Judit är skärrad. Misstänksam. Balansen är rubbad. Hon har tappat kontrollen. Hanna möter hennes oro med en oväntad munterhet. Hon försöker lugna ner henne. Ingen fara är ju skedd, de har bara haft en besökare. Det är ju fortfarande deras ö. Men Judit känner bara obehag.

"Nu har i alla fall den där idioten varit här. Det är ju han som pissar revir. Han frågade inte ens om han fick. Han klampade bara omkring i vårt hem som om det var hans. Finns det något som säger att han inte kan komma tillbaka? Vi är inte längre ensamma här! Inse vad det innebär! [...] Vilken utsökt raffinerad metod att göra oss otrygga. Kvinnligt ängsliga. Tuktade."

Nej. Det blir inte bättre. Istället börjar ett gap öppna sig mellan kvinnorna. Ett gap som banar väg för katastrofen.

DET HÄR ÄR EN historia om att missbruka makt, tillit och förtroende. Eller handlar den kanske om vad som händer med den kuvade människan när den låter bedrägligt oskuldsfulla drömmar ta plats i verkligheten. När den som är van vid att lyda andra, tar över rodret själv. Eller när den som är van vid att bestämma tappar kontrollen och försöker återfinna balansen. Eller om syskonkärlek i sin starkaste och sköraste form.

AINO TROSELL DEBUTERADE 1978 och drygt 20 böcker senare, vilka har inbegripit allt från deckare till historiska romaner, räknas hon idag till en av våra stora arbetarförfattare. Men denna bok skulle man kunna kalla för en psykologisk thriller. Eller en bok om praktisk filosofi. Jag kan bara säga att hon har gjort det igen. Hon har fångat in mig i ett människoland där färden inte alltid går i behaglig takt. Med sitt precisa språk. Sin vackra stilistik som gör det fulla vackert och det vackra olustigt. Surrealistiska sekvenser som är upp till läsaren att tolka. Hon vrider och vänder på det som kallas mänsklighet. Visar upp oanade fångster. Och knyter ihop det till en spännande rövarhistoria. Med sin skiftande bakgrund som bland annat innefattar yrken som svetsare och socialsekreterare har hon sett oss i våra sårbaraste lägen, skatter som nu formas till väldigt verkliga fantasipersoner. Människor att älska. En läsning att vårda. En författare att följa.

BEATA HANSSON
kulturen@arbetaren.se